

Dimarts XXXII durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 17,7-10): En aquell temps, el Senyor digué: «¿Qui de vosaltres, si té un servent a llaurar o a pasturar el ramat, li dirà, quan ell torni del camp: ‘Vine de seguida a seure a taula?’». ¿No li dirà més aviat: ‘Prepara'm alguna cosa per sopar i estigues a punt per a servir-me fins que hauré acabat de menjar i beure, que després ja menjaràs i beuràs tu?’». ¿És que donarà les gràcies al servent perquè ha fet allò que se li havia manat? Així també vosaltres, quan haureu fet tot allò que Déu us ha manat, digueu: ‘Som uns servents que no mereixen recompensa: hem fet només el que havíem de fer’».

«Hem fet només el que havíem de fer»

Mn. Jaume AYMAR i Ragolta
(Badalona, Barcelona, Espanya)

Avui, l'atenció de l'Evangelí no està posada en l'actitud de l'amo, sinó en la dels servents. Jesús invita els seus apòstols amb l'exemple d'una paràbola a considerar l'actitud de servei: el servent ha de complir el seu deure sense esperar cap recompensa: «¿És que donarà les gràcies al servent perquè ha fet allò que se li havia manat?» (Lc 17,9). No obstant, aquesta no és l'última lliçó del Mestre sobre el servei. Jesús dirà més endavant als seus deixebles: «Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet conèixer tot allò que he sentit del meu Pare» (Jn 15,15). Els amics no passen comptes. Si el servent ha de complir el seu deure, molt més els apòstols de Jesús, els seus amics, hem de complir la missió que Déu ens ha encomanat, sabent que el nostre treball no mereix cap recompensa, perquè el fem joiosament i perquè tot allò que tenim, tot allò que som, és un do de Déu.

Per al qui creu tot és signe, per al qui estima tot és do. Treballar pel Regne de Déu és ja la nostra recompensa; per això, l'expressió «som uns servents que no mereixen recompensa: hem fet només el que havíem de fer» (Lc 17,10) no l'hem de dir amb desànim ni tristesa, sinó amb l'alegria d'aquell que ha estat cridat a fer conèixer l'Evangelí.

En aquests dies tenim present també la festa d'un gran sant, d'un gran amic de Jesús, molt popular a Catalunya, sant Martí de Tours, que va dedicar la seva vida al servei de l'Evangeli del Crist. D'ell escriu Sulpici Sever: «Home extraordinari, que ni el treball no va doblegar ni la mateixa mort no podia vèncer, no s'inclinà amb preferència a cap de les dues parts, no va témer morir, no va refusar viure! Amb els ulls i les mans vers el cel, el seu esperit invicte no deixava de pregar». En la pregària, en el diàleg amb l'Amic, trobem, en efecte, el secret i la força del nostre servei.